

Underbilag 2 til Bilag 1.Foreningen af Amts- og Retsbetjent-
fuldmægtige i Danmark.

p. t. København, den 20. November 1928.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916.

I Anledning af den forestaaende Revision af Retsplejeloven tillader Foreningen af Amts- og Retsbetjentfuldmægtige i Danmark sig at paapege forskellige uheldige Forhold ved den nu bestaaende Lovordning vedrørende Adgangen til Politimesterembeder, til at erholde Konstitution i Dommer- og Politimesterembeder samt til at opnaa Beskikkelse som Landsretssagfører.

1. Før Ikrafttrædelsen af Retsplejeloven havde efter de da gældende Bestemmelser juridiske Kandidater efter Ekskensordningen af 1902 (vgl. Adg. Nr. 188 af 1. December 1902) med Karakteren haud II Adgang til Retsbetjentembeder.

Denne Ret er ved Retsplejelovens Indførelse og senere Ændringer (jfr. Rpl. af 1916 § 109, 2det Stykke, Lov om Politiets Ordning Nr. 364 af 30. Juni 1919 ad § 109, 3die Stykke, og nu Lov Nr. 84 af 31. Marts 1928 ad Rpl. § 110, 2det Stykke) berøvet disse Kandidater. Da der findes Politifuldmægtige — i øvrigt kun ganske enkelte —, som i Tillid til de før Retsplejeloven saaledes gældende Regler allerede da havde erhvervet Stilling som Fuldmægtig paa Retskontor, og som efter Retsplejeloven stedse har virket som Politifuldmægtige, tillader man sig at andrage om og paa det bedste at anbefale, at den dem ved Retsplejeloven fratagne Adgang til at opnaa fast Beskikkelse som Politimester gengives dem. Paa den da gældende Rets Grund har de søgt ind paa Embedsvejen, og vi finder Retsplejelovens Bestemmelse saa meget mere uheldig, som det ikke kunde ventes, at der vilde blive stillet større Ekskenskrav til at være Politimester efter den nye Ordning end til at være By- eller Herredsfoged efter den ældre Ordning. Da de paagældende nu har ofret alle deres Arbejdsaar i Statens Tjeneste og specialiseret sig netop indenfor Politietaten, vil det være haardt for dem at blive nægtet det naturlige Avancement og muligvis at maatte gøre det før dem i en senere Alder særlig vanskelige Skridt ud i privat Virksomhed. Det tilføjes, at naar man ikke tidligere har ansøgt om Ændring af den paagældende Bestemmelse, skyldes dette, at der først nu, da de vedkommende nærmer sig den normale Embedsalder, har været særlig Anledning dertil.

2. Før Ikrafttrædelsen af Retsplejeloven havde de nævnte Kandidater med Karakter haud II ligeledes Adgang til at erhverve Bestalling som Overretssagfører.

Ogsaa den tilsvarende Ret til efter Retsplejeloven efter forudgaaet Prøve at erhverve Beskikkelse som Landsretssagfører er berøvet dem, nemlig ved Retsplejelovens § 121. Af samme Grund som under 1. anført tillader Foreningen sig at andrage om, at der nu ved Lovens Revision tillægges dem den anførte Ret til at blive Landsretssagførere efter forudgaaet Prøve. Opmærksomheden henledes paa, at de i Retsplejelovens § 1031 omhandlede Sagførere har faaet Møderetten for Landsretten.

Det tilføjes, at denne Bestemmelse omfatter nogle faa paa Dommer- og Politikontorer ansatte ældre Fuldmægtige.